

HELENA LIUKKUNEN

Pirkkoanneli Peltolan töitä oli esillä Kuopion ortodoksisen museon Riisan Kivestä kuvaksi -näyttelyssä.

Kivistä kaunista ja puhuttelevaa

Helena Liukkunen

Joulunalus on monelle kädentaitajille ahkeroinnin aikaa, omin käsin tehdyt lahjat ilahduttavat saajia ja antavat myös hyvää mieltä tekijälle. Lapsuudessa saatu tekemisen kokemus voi vuosien myötä kehittyä taituruudeksi. Tämä tuli väkisin mieleeni, kun sain vieraila Pirkkoanneli Peltolan kotona ja tutustua hänen tekemiin mosaiikki-ikoneihin. Pirkkoannelilla on kotona mosaiikki-ikoneita esillä kymmeniä ja monia on kuulemma varastossakin sekä lahjoina maailmalla. Vierailuun minut innoitti taannoinen Kuopion ortodoksisessa museossa Riisassa ollut Kivestä kuvaksi -näyttely, jossa oli esillä useita Pirkkoannelin töitä.

Pirkkoanneli kertoi, että hän sai ensimmäiset mosaiikit jo lapsena lahjaksi sedältään. Ensimmäiset mosaiikkityöt syntyivät niistä ja käytössä ne ovat edelleen: vesivanerille liimamalla tehdyt pannunaluset. Nuorena avioaimona, vuosikymmeniä myöhemmin Pirkkoanneli kokosi nyt jo edesmenneen miehensä kanssa mosaiikkeista myös

Mosaiikkitoihin voidaan käyttää lasia, keraamisia laattoja ja luonnonkiviä.

pöydän kannen. Kuvio oli suunniteltu hyvin tarkkaan yösydännä lasten nukkuessa symmetriseksi, mutta pienet lapset järjestivät sen herättyään uudestaan. Keittiön pöydän pintaa koristaa nykyisin siis luovassa sekajärjestyksessä oleva taideteos.

Mosaiikki-ikoneihin Pirkkoanneli perheityi osin onnekkahan sattuman vuoksi Valamon kansanopiston kursseilla. Töihin voidaan käyttää lasia, keraamisia laattoja ja myös Suomesta löytyviä luonnonkiviä. Niiden työstäminen sopiviksi paloiksi on tosin joskus varsin paljon voimia ja tekniikka

kaa vaativaa esim. jaspista Pirkkoanneli kävi leikkauttamassa Varpaisjärvellä, kun omat työvälineet eivät niihin pystyneet. Mosaiikki-ikonin pinta muodostuu eläväksi nimenomaan kivien muodon, niiden asettelusuunnan, valon heijastuskyvyn, koon ja syvyyden avulla. Asettelutekniikan ansiosta ikoni ikään kuin vetää katsojan katseen puoleensa; ikoni ottaa katsojan syleilyynsä. Kehykset ovat osa kokonaisuutta, Riisan näyttelyssä Marjatta Huuhtasen työt oli tehty vanhoille tarjottimille. Ikonista piirretään ensin kuva, jolle kivet muotoillaan

Tekniikan oppiminen vie vuosia.

ja asetellaan. Siitä kivet siirretään joko perinteisesti laastille, sementille tai vahalle. Tekniikan oppiminen vaatii vuosia, Nilsistä katsottuna lähin kerho on toiminut Siilinjärvellä jo lähes kaksikymmentä vuotta. Mosaiikki-ikonikerho Petros järjestää myös kursseja, joiden opettajina toimivat mm. Tuulikki Likitalo ja Juri Jarin. Mosaiikki tekniikka on hyvin vanhaa, varhaisimmat työt ovat ajalta 4000 eKr. Riisan näyttelyssä oli perinteisten, mallien mukaan tehtyjen ikonien lisäksi myös hyvinkin moderneja teoksia ja vapaita aiheita.

TIIA KAMPMAN

Tämä riehakas pikkupossu hoitaa sujuvasti myös "petterinvirkkaa".

Touhukasta tonttuelämää

Pientä Tonttukylää voi ihastella Nilsian kirjastossa joulukuun ajan.

Tiia Kampman

Pienet tontut taloineen, autoineen ja lemmikeineen ovat valloittaneet Nilsian kirjaston näyttelytilan vitriiniin. Kirjastolla voikin tirkistellä mitä kaikkea touhukkaat tontut näin joulun

alla oikein puuhaavat.

Leikkimielisellä asenteella koottu Pieni Tonttukylä -näyttely on nilsiläisen Anneli Kärkkäisen käsialaa, kuten myös oheinen tontturuno.

Miniatyyrinäyttely on näytillä kirjastossa vuoden loppuun.

Mopotonttu

Tontun mopo pahasti ääntää, kun vauhtia lisää, kahvaa kääntää. Tonttu on virittänyt menopeliä, toivottavasti riittää kesäkeliä. Mummot ja papat pien-tareelle hyppii, kylläpä moporalli heitä nyppii.

Päällekö ajavat, niin he pelkää, jos vähänkin mopoille kääntää selkää. Onneksi tuli talvi, lumeen hukkuu, mopotontut yönsä sikeästi nukkuu.

AK

Anneli Kärkkäisen Pieni Tonttukylä -näyttelyssä on hymyilyttävän hellyttäviä yksityiskohtia.